

การประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุดเตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานใน
ประเทศเกาหลี หลักสูตร 100 ชั่วโมงของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข จังหวัดสระแก้ว

THE CURRICULUM EVALUATION OF OCCUPATIONAL PROMOTION TRAINING COURSE :
KOREAN LANGUAGE PREPARATION PACKAGE FOR THAI WORKERS BEFORE GOING
TO WORK IN KOREA 100 HOURS OF THONGTHONGSUK LANGUAGE SCHOOL IN
SAKAEAO PROVINCE

บุญช่วย แซ่ไว อุษา คงทอง และกาญจนา สุจินะพงษ์
Boonchuay SaeWai, Usa Kongthong, and Kanchana Sucheenapong

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จ.ปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุดเตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี หลักสูตร 100 ชั่วโมง ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดและทฤษฎีการประเมินหลักสูตรในรูปแบบจำลอง CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) เป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา มีการประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 51 คน แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการศึกษานิเทศก์ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการศึกษาเอกชนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 จังหวัดสระแก้ว กลุ่มที่ 2 คือ จัดหางานจังหวัดสระแก้วในสำนักงานจัดหางาน จังหวัดสระแก้ว ประชากรกลุ่มที่ 3 คือ ครูผู้สอนภาษาเกาหลีของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข ประชากรกลุ่มที่ 4 คือ ผู้ที่สำเร็จหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี โรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข ระหว่างปีการศึกษา 2547 ถึง 2550 ปัจจุบันกำลังทำงานอยู่ในประเทศสาธารณเกาหลี ประชากรกลุ่มที่ 5 ได้แก่ นายจ้างเกาหลีและผู้ประกอบการโรงงาน ประชากรกลุ่มที่ 6 คือ สถาบันหรือหน่วยงานภาษาเกาหลีเกี่ยวข้อง ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายการวางแผนการศึกษาของสถาบันพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เกาหลี (HRD) และหัวหน้าฝ่ายการวางแผนการศึกษาของมูลนิธิภาษาเกาหลีระหว่างประเทศ (IKLF) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินหลักสูตร และแบบสอบถามอัตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CO-EFFICIENT OF VARIATION)

ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี หลักสูตร 100 ชั่วโมง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ในภาพรวมคุณภาพของหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี หลักสูตร 100 ชั่วโมงของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข ประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context Evaluation) ปัจจัยเบื้องต้น(Input Evaluation) กระบวนการ (Process Evaluation) และผลผลิต (Product Evaluation) ได้ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) = 12.02 สรุปได้ว่า คุณภาพหลักสูตรมีค่าระดับปานกลาง หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

1. ด้านประเมินบริบท (Context Evaluation) ได้แก่ สภาพปัญหาหรือความจำเป็นในการจัดทำหลักสูตร พบว่า ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .32 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย C.V. = 8.06 ระดับคุณภาพหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์ดี หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

2. ด้านประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ได้แก่ เอกสารหลักสูตร ความพร้อมของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน กระบวนการคัดเลือกแรงงานตามกฎหมายประเทศเกาหลี ความต้องการแรงงานไทยในประเทศเกาหลี สภาพห้องเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน พบว่าค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .44 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย C.V. = 11.19 ระดับคุณภาพหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) ได้แก่ เทคนิคกระบวนการสอนของครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการวัดและประเมินผล พบว่า ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .54 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย C.V. = 13.23 ระดับคุณภาพหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ทางภาษา วัฒนธรรมเกาหลี ผลสัมฤทธิ์ทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลีในชีวิตประจำวันและการปฏิบัติตนในที่ทำงาน เจตคติในการใช้ความรู้ในการใช้ชีวิตประจำวันในประเทศเกาหลีด้านการทำงาน การดำเนินชีวิตและปรับตัวกับสภาวะแวดล้อมในประเทศเกาหลี พบว่า ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .60 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย C.V. = 15.34 ระดับคุณภาพหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

ABSTRACT

The purpose of this research was to evaluate the curriculum of an occupational training course: a 100 hundred hour Korean language preparation package for Thai workers going to work in Korea. The researcher adopted the concept and evaluation theory of the CIPP Model of Daniel L. Stufflebeam, consisting of context evaluation, input evaluation, process evaluation and product evaluation. The sample population was divided into six groups consisting of 51 people all together: the Director, Deputy Director, Educational Supervisor and Head of the Private Education Promotion of the Sa Kaeo Educational Service Area Office Zone II; public officers of the Department of Employment; the director of the Educational Planning Department of Human Resources in Korea; teachers and instructors of the Thong Thongsuk Language School; students who had graduated from the Korean language curriculum; and Korean employers and entrepreneurs. The data collection instruments were a curriculum evaluation form and a questionnaire with a five point rating scale. The analysis was conducted through statistical processes to obtain percentage rate and standard deviation, as well as co-efficient variation.

The results of the study were as follows:

The overall quality of the Korean language training programs was assessed in the context of the context evaluation, the input evaluation, the process evaluation and the product evaluation. The co-efficient of variation (C.V.) is equal to 12.02; it summarized that the overall curriculum is in the medium level.

1. Context Evaluation: context or environmental conditions or the need for making the curriculum showed that the percentage rate (\bar{X}) = 3.97, the standard deviation (S.D.) = .32 and co-efficient variation (C.V.) = 8.06, and the quality level indicates that the curriculum is high.

2. Process Evaluation: Teaching materials for the curriculum, instructor's preparation, students' readiness, labor selection process under the Korean law, demand for labor under the Korean law and classroom conditions and facilities showed that the percentage rate (\bar{X}) = 3.93, the standard deviation (S.D.) = .44 and co-efficient variation (C.V.) = 11.19, and the quality level indicates that the curriculum is medium.

3. Process Evaluation: Instructors' teaching techniques, educational activities for students as well as assessment and evaluation showed the percentage rate (\bar{X}) = 4.08, the standard deviation (S.D.) = .54 and co-efficient variation (C.V.) = 13.23, and the quality level indicates that the curriculum is medium.

4. Product Evaluation: Students' knowledge of Korean language and culture as well as the ability to communicate in the Korean language, students' ability and process to communicate in Korean language, students' attitude in applying the knowledge learned to everyday life and at the workplace as well as the ability to adjust to the Korean environment showed that the percentage rate (\bar{X}) = 3.91, the standard deviation (S.D.) = .60 and co-efficient variation (C.V.) = 15.34, and the quality level indicates that the curriculum is medium.

คำสำคัญ

การประเมินหลักสูตร แบบจำลอง CIPP Model

ความสำคัญของปัญหา

ปี ค.ศ. 2003 ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีประกาศนโยบายการจ้างแรงงานต่างชาติตามระบบการจ้างงานชาวต่างชาติ (EPS : Employment Permit System For Foreigner workers) เปิดรับแรงงานในเอเชีย 10 ประเทศ คือ ไทย จีน เวียดนาม มองโกเลีย ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา มาเลเซีย ปากีสถาน กัมพูชา และพม่า เข้ามาเป็นแรงงานประเภทไร้ฝีมือทางด้านงานก่อสร้าง เกษตรกรรม อุตสาหกรรมและการผลิต โดยประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเริ่มอนุญาตจ้างแรงงานไทย ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2547 เป็นต้นมา การพิจารณาเข้าทำงานขึ้นอยู่กับนายจ้างและสถานประกอบการในประเทศเกาหลีโดยติดต่อหน่วยงานทำผ่านหน่วยงานของรัฐเท่านั้น (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน, 2548) ซึ่งทางประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเป็นผู้จัดสรรจำนวนแรงงานของแต่ละประเทศโดยการทดสอบความรู้ความสามารถทางภาษาเกาหลี (EPS-KLT : Employment Permit System - Korean Proficiency Test) แรงงานไทยที่ผ่านการคัดเลือกจากระบบการจ้างงานชาวต่างชาติ EPS ต้องเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรภาษาเกาหลีในประเทศไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลีเป็นระยะเวลา 100 ชั่วโมง และในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเป็นระยะเวลา 3 วัน ณ สถานฝึกอบรมวิชาชีพ ฮวาซอง (Vocational Training Institution) ทางตอนใต้ของกรุงโซล เมื่อเดินทางมาถึงประเทศสาธารณรัฐเกาหลีหรือก่อนเดินทางไปยังสถานที่ทำงาน(กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน, 2550) พร้อมกันนั้นตามกฎหมายการจ้างงานต่างชาติเกาหลี อีพีเอส ในมาตรา 6967 วรรค 11 ได้ระบุว่า แรงงานต่างชาติต้องเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งได้รับจัดอบรมโดยองค์กร โดยผ่านความเห็นชอบของรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม เพื่อเรียนรู้เนื้อหาที่มีความจำเป็นในระบบการจ้างงาน โดยกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติของกระทรวงแรงงาน หลังจากเดินทางเข้าไปทำงานในประเทศเกาหลี ซึ่งกฎหมายกำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้คนงานต่างชาติที่เดินทางเข้าสู่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ต้องเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพตามชั่วโมง เนื้อหาของการจัดฝึกอบรมประกอบด้วย

3 ส่วนใหญ่ คือ หลักสูตรการอบรมทั่วไป ระบบตัวเลขเบื้องต้น และหลักสูตรภาษาเกาหลี (ประกาศนียบัตรจัดการงาน เรื่อง สถานฝึกอบรมเอกชนที่ได้รับความเห็นชอบขอให้สถานฝึกอบรมคนหางานก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ตามระบบการจ้างแรงงานต่างชาติ, ฉบับที่ 12 ลว 10 ตุลาคม 2546) ซึ่งทางผู้วิจัยและผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข ได้ร่วมกันจัดทำและเป็นผู้เขียนหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี เมื่อปี พ.ศ. 2546 จดทะเบียนลิขสิทธิ์ไว้ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2546 ได้เปิดทำการสอนมาแล้วเป็นระยะเวลารวมทั้งสิ้น 5 ปี โดยยังไม่มีมีการประเมินหลักสูตร เพื่อนำผลไปปรับปรุงหลักสูตรให้ มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพตลาดแรงงานของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี และสามารถแข่งขันกับประเทศในเอเชียที่จัดส่งแรงงานต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าควรประเมินหลักสูตรดังกล่าวอย่างเป็นระบบของหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ในโอกาสต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

หลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี หลักสูตร 100 ชั่วโมง ของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข จังหวัดสระแก้ว มีความเหมาะสมและมีคุณภาพในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี หลักสูตร 100 ชั่วโมง ของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข จังหวัดสระแก้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 6 กลุ่ม ประกอบด้วย

1.1 ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้างานฝ่ายส่งเสริมการศึกษา เอกชน ศึกษาพิเศษในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 จังหวัดสระแก้ว จำนวน 8 คน

1.2 จัดหางานจังหวัดสระแก้วในสำนักงานจัดหางาน จังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 คน

1.3 ครูผู้สอนภาษาเกาหลีของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข จำนวน 3 คน

1.4 ผู้เรียนที่สำเร็จหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลีโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข ระหว่างปีการศึกษา 2547 ถึง 2550 และขณะนี้กำลังทำงานอยู่ในสาธารณรัฐเกาหลี และผู้ประกอบการโรงงานชาวเกาหลี จำนวน 22 คน

1.5 นายจ้างเกาหลีและผู้ประกอบการโรงงาน จำนวน 5 คน

1.6 หน่วยงานหรือสถาบันภาษาเกาหลี ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายการวางแผนการศึกษาของสถาบันพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เกาหลี และหัวหน้าฝ่ายการวางแผนการศึกษาของมูลนิธิภาษาเกาหลี ระหว่างประเทศ จำนวน 8 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1 แบบประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี หลักสูตร 100 ชั่วโมง ประกอบด้วย 3 ตอน เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ และคำถามปลายเปิดโดยการประเมินความคิดเห็นของประชากร 4 ด้าน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี ตามกรอบการประเมิน 4 ด้าน คือ

ด้านบริบท ได้แก่ สภาพแวดล้อม สภาพปัญหา และความจำเป็นในการจัดทำหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี

ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ เอกสารหลักสูตร ความพร้อมของอาจารย์ผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

ด้านกระบวนการ ได้แก่ เทคนิคกระบวนการเรียนการสอนความสนใจในการมีส่วนร่วมทำกิจกรรม เกณฑ์การวัดและการประเมินผลในชั้นเรียน

ด้านผลผลิต ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางภาษาเกาหลี ทักษะในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและเจตคติต่อภาษาเกาหลี

ตอนที่ 3 ข้อคำถามแบบปลายเปิด(Open – Ended) เกี่ยวกับความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะลักษณะของคำถามทั้ง 4 ด้าน เป็นแบบประเมินส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การสร้างเครื่องในการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลำดับการดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรและ
หลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุด เตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี
100 ชั่วโมงของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข จังหวัดสระแก้ว

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามกรอบการประเมินหลักสูตรตามแบบจำลอง
ชิป แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาให้ครอบคลุม
และตรงประเด็นตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นการประเมินหลักสูตรที่ผ่านการพิจารณาของอาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาปรับปรุงแก้ไข นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เพื่อตรวจสอบ ความตรงตาม
เนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.4 นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาพิจารณา
ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมิน และแบบสอบถามปลายเปิด

3.5 นำแบบสอบถามประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ซึ่งปรับปรุงแก้ไข
เรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ
ศึกษานิเทศก์ ปฏิบัติราชการอยู่ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 จังหวัดสระแก้ว
หัวหน้างานฝ่ายส่งเสริมการศึกษาเอกชน ครูผู้สอนภาษาเกาหลี แรงงานจังหวัดสระแก้ว นายจ้าง
เกาหลีและผู้ประกอบการโรงงาน และผู้เรียนที่สำเร็จหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลีโรงเรียน
สอนภาษาทองทองสุข จำนวน 45 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าระดับความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่าความสัมฤทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ของ ครอนบาค
(Cronbach, 1971 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 ซึ่งแต่ละด้าน มีค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ก. ด้านบริบท	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .90
ข. ด้านปัจจัยเบื้องต้น	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .95
ค. ด้านกระบวนการ	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .87
ง. ด้านผลผลิต	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .93

3.6 นำแบบสอบถามประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุดที่ 2 ซึ่งปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่สำเร็จการศึกษาหรือฝึกอบรมหลักสูตร 100 ชั่วโมง ของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าระดับความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่าความสัมฤทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1971 : 161) โดยประเมินด้านผลผลิตมีค่าความเชื่อมั่น .95

3.7 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับการแก้ไขไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร 6 กลุ่ม ทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ขอนหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ถึงกลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ศึกษาพิเศษในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้วเขต 2 จังหวัดสระแก้ว จัดหางานจังหวัดสระแก้วในสำนักงานจัดหางาน จังหวัดสระแก้ว เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงโซล ประเทศเกาหลี หัวหน้าฝ่ายการวางแผนการศึกษาของสถาบันพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เกาหลี หัวหน้าฝ่ายการวางแผนการศึกษาของมูลนิธิภาษาเกาหลีระหว่างประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.2 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการให้ประชากรตอบแบบสอบถามดังนี้

4.2.1 ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ศึกษาพิเศษในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้วเขต 2 จังหวัดสระแก้ว จัดหางานจังหวัดสระแก้วในสำนักงานจัดหางาน จังหวัดสระแก้ว ครูผู้สอนภาษาเกาหลีของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข หน่วยงานหรือสถาบันภาษาเกาหลี หัวหน้าฝ่ายการวางแผนการศึกษาของสถาบันพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เกาหลี และหัวหน้าฝ่ายการวางแผนการศึกษาของมูลนิธิภาษาเกาหลีระหว่างประเทศ ตอบแบบสอบถามทั้งชุด

4.2.2 นายจ้างเกาหลีและผู้ประกอบการโรงงาน ผู้เรียนที่สำเร็จหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลีโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข ระหว่างปีการศึกษา 2547 ถึง 2550 และกำลังทำงานอยู่ในสาธารณรัฐเกาหลี ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 ตอนที่ 2 เฉพาะด้านผลผลิต และตอนที่

3 ข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended) เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 98 ฉบับ โดยติดต่อและขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนเป็นจำนวน 51 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 52.04 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

ผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุดเตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี หลักสูตร 100 ชั่วโมง ของโรงเรียนสอนภาษาทองทองสุข จังหวัดสระแก้ว ได้ผลดังต่อไปนี้

1. ด้านประเมินบริบท (Context Evaluation) ได้แก่ บริบทหรือสภาพปัญหาหรือความจำเป็นในการจัดทำหลักสูตร ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .32 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย C.V. = 8.06 ระดับคุณภาพหลักสูตร อยู่ในเกณฑ์ ดี ในภาพรวมหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

2. ด้านประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ได้แก่ เอกสารหลักสูตรความพร้อมของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน กระบวนการคัดเลือกแรงงานตามกฎหมายประเทศเกาหลี ความต้องการแรงงานไทยในประเทศเกาหลี สภาพห้องเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนในค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .44 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย C.V. = 11.19 ระดับคุณภาพหลักสูตร อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง ภาพรวมหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) ได้แก่ เทคนิคกระบวนการสอนของครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .54 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย C.V. = 13.23 ในภาพรวมหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ทางภาษา วัฒนธรรมเกาหลี ผลสัมฤทธิ์ทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลีในชีวิตประจำวันและการปฏิบัติตนในที่ทำงาน เจตคติในการใช้ความรู้ในการใช้ชีวิตประจำวันในประเทศเกาหลีด้านการทำงาน การดำเนินชีวิตและปรับตัวกับสถานะแวดล้อมในประเทศเกาหลี ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .60 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย C.V. = 15.34 ในภาพรวมหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

อภิปรายผล

ผลการประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุดเตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี มีข้อพบเห็นที่ผู้วิจัยเห็นว่าน่าสนใจและควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ด้านบริบท พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ด้านประเมินบริบทในภาพรวม หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความจำเป็นอย่างหนึ่งที่ต้องจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม เนื่องจากปัญหาการสื่อสารระหว่างนายจ้างชาวเกาหลีและลูกจ้างชาวไทย อยู่ในระดับดี เป็นอันดับแรก และนโยบายและแผนงานของกระทรวงแรงงานไทยสอดคล้องและตอบสนองกับนโยบายการจ้างแรงงานต่างชาติในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี อยู่ในระดับมากเป็นอันดับท้าย และหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ระดับการศึกษาของผู้เรียนที่เข้ามารับการอบรมมีความเหมาะสมต่อหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี และเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งนำหลักการหน้าที่มาพิจารณาร่วมทำให้เกิดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและมีความสอดคล้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชาร์ง บัวศรี (2531 : 7) ได้ให้นิยามความหมายของหลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบ จัดทำขึ้นเพื่อแสดงจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรม และมวลประสบการณ์ ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ในภาพรวม หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาที่สอน/จำนวนชั่วโมง อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับแรกและ ความต้องการแรงงานตามกฎหมายประเทศเกาหลี อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสุดท้าย และหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร โรงเรียนได้จัดทำเอกสารหลักสูตร ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการมีการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโต๊ะเก้าอี้ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชูศรี สุวรรณโชติ (2543 : 41) กล่าวว่า หลักสูตร คือ ประมวลประสบการณ์ทุกชนิด ที่ครูสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเจริญอกงาม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ลิมรัตน์ (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบจำลองชิป (CIPP Model) ประเมินสภาพบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต ผลการประเมินสรุปได้ดังนี้ คือ การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านกระบวนการ พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ด้านประเมินกระบวนการ ในภาพรวม หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับแรก และ ถึงอำนวยความสะดวก เช่น โทรทัศน์ เครื่องฉายวีดีโอซีดี และเครื่องถ่ายเอกสารมีเพียงพอต่อจำนวนครูผู้สอนและผู้เรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียน อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสุดท้าย และหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีการจัดแนวทางเสริมด้านเทคนิคกระบวนการสอนของครูผู้สอน การใช้สื่อต่างๆในการสอน สอดคล้องกับแนวคิดของ สมนึก ธาตุทอง (2548 : 4) ได้กล่าวสรุปถึงหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ การบูรณาการศิลปะการเรียนรู้ และมวลประสบการณ์ต่างๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามสิ่งที่สังคมคาดหวัง และมีการกำหนดแผนงานล่วงหน้าโดยสามารถปรับปรุง พัฒนา ให้เอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

4. ด้านผลผลิต พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ด้านประเมินผลผลิต ในภาพรวม หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านเจตคติในการนำภาษาเกาหลีไปใช้ในการทำงาน การดำเนินชีวิตและการปรับตัวเองผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับแรก และ ด้านความรู้ความสามารถทางภาษาเกาหลี วัฒนธรรมเกาหลีของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสุดท้าย และหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นายจ้างเกาหลีและผู้ประกอบการ โรงงานมีความเห็นเรื่องของการนำภาษาเกาหลีไปใช้ในการทำงานที่ถูกต้องและเกิดประโยชน์ได้อย่างดี สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการสนทนาที่ถูกหลักวิธี หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ชุศรี สุวรรณโชติ (2543 : 40-41) ได้กล่าวว่า วิทยาการที่สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เป็นสิ่งที่นำเอาความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่มนุษย์จำเป็นต้องรับรู้เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมนั้น เนื้อหาวิชาประกอบอยู่ในวิชาสังคม วิทยาศาสตร์ สุขภาพ พลานามัย ประชากรศึกษาและสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรส่งเสริมอาชีพภาษาเกาหลี ชุดเตรียมคนงานไทยก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศเกาหลี หลักสูตร 100 ชั่วโมง ทำให้ได้ข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ควรมีการคำนึงถึงเรื่องความเหมาะสมระยะเวลาในการจัดอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการ

1.2 หลักสูตรควรปรับปรุงให้ทันสมัยตามความเจริญก้าวหน้าของด้านเทคโนโลยี เพราะปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีมีมากขึ้น ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ควรจัดครูและผู้เกี่ยวข้องเข้ารับการอบรม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ควรมีการเสริมทักษะ เทคนิค สื่อต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้นและพัฒนาอุปกรณ์สื่อ เปลี่ยนไปเรื่อยๆ เพื่อสร้างความสนใจไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในช่วงที่อบรมให้ความรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้อบรมที่เดินทางไปทำงานที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

บรรณานุกรม

จกกลณี ชูติมาเทวินทร์.(2547). การฝึกอบรมเชิงพัฒนา : **Training and development.**

กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลิฟวิ่ง.

จุฑาธวัช อินทรสุขศรี.(2549). ประกาศกรมการจัดหางาน เรื่อง การรับสมัครสอบคัดเลือกเพื่อจัดส่ง ข้อมูลให้นายจ้างเกาหลีคัดเลือกไปทำงานตามระบบการจ้างแรงงานต่างชาติ

(**Employment Permit System for Foreigner Worker: EPS**). กรุงเทพฯ:

กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน.

วาริรัตน์ แก้วอุไร.(2549). เอกสารคำสอนการพัฒนาหลักสูตรและการสอน **Curriculum and**

Instruction Development. พะเยา: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล.(2542). การประเมินหลักสูตร **Curriculum Evaluation.** กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศิริชัย กาญจนวาสี.(2545). **ทฤษฎีการประเมิน.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Cronbach.(1971). **Essentials of Psychological Testing.** 3rd edition. New York : Harper & Row.

Kil-Sang Yoo.(2005). **Foreign Workers in the republic of Korea.** Seoul : Korea Labor Institute.

Korea Federation of Small and Medium Business Workforce Service Corps. 2005. **Contract for training / Employment Cooperation.** Seoul: Korea.

Korea Labor Institute.(2003). **Republic of Korea (South Korea) : Migrant Workers are also human beings.** Seoul: Korea.

Stufflebeam, D.L., et al. (1971). **Educational Evaluation and Decision - Making, Illinois.**

Illinois Peacock, Itasca, From CDC Australia, Curriculum Evaluation –

A CDC Study Group Report, Canberra, Australia, CDC.

Young-bum Park.(2004). **Country Report Republic of Korea.** Seoul: Hansung University